

Bijzonder ... heel bijzonder ...

In het jaar 2005 – op een vrijdagmiddag - had ik een onvergetelijke ervaring: met loonwerker Adri bij Wilhelminadorp was er een kans om een groot aantal heen-en-weertjes in een JD 8850 (?) met een 8-schaar-ploeg mee te rijden.

Waarom was het zo bijzonder ?

Sinds mijn kindertijd heb ik gedroomd van een ritje op een echte John Deere. Als puber zag ik elke dag de achterbuurman Houwers met een John Deere in de weer. Het is de ingetogen kracht, de stille eenvoud, de sierlijke verschijning van deze machines die mij altijd hebben aangetrokken. Maar het was er nooit van gekomen.

Op weg naar Goes kwam ik altijd langs de velden van de 'Koninklijke Maatschap De Wilhelminapolder'. Er was altijd wel een medewerker van die firma met een JD aan het werk. Met stille verwondering ging ik aan hen voorbij.

Maar vandaag kwam mijn wens uit.

Zomaar. Onverwacht. Aan de linkerkant, tussen begraafplaats en dorp was iemand met een heel grote JD bezig 8 voren in de zware klei van Zeeland te trekken. Ik parkeerde mijn autootje aan de rand van het veld, en maakte een filmpje van het voortvarende ploegen. Vijftig meter verderop trok de reus voorbij.

Maar de machine stopte. De deur ging open en de bestuurder wenkte mij. Mij ?

Ik deed enkele stappen op het veld, maar besepte niet verder te kunnen op schoenen. Snel de laarzen aangetrokken rende ik over het veld, in de hoop een paar mooie foto's te kunnen maken. Geduldig wachtte de bestuurder.

Geen praatje, geen foto's ... Eerst meerijden was het devies ! Koud en warm tegelijk kreeg ik het, niet wetend waar zo snel te kijken, proberend alle indrukken vast te houden:

de enorme ingetogen trekkracht, het uitzicht vanuit de cabine, de GPS-aangedreven besturing, het water in de banden, de 8-schaar-ploeg, het grote scala aan versnellingen,

de snelheid, de precisie van het werken, de ervaring van de bestuurder, wat een liefde voor het vak en het landschap! Hier had ik meer dan 40 jaar op gewacht. En ja, ik mocht zelf een paar strepen over het land trekken!

Maar het was om een nog andere reden heel erg bijzonder: het was de op 5 na laatste werkdag van chauffeur Adri voordat hij met vervroegd pensioen ging. Ik hoop dat hij heeft beseft wat een geweldige ervaring ik die middag heb gehad. Nog steeds ben ik hem dankbaar voor deze namiddag.

Het werd al wat schemerig. En desgevraagd deed Adri de lichten aan. “Hoeveel moet ik er voor je aan doen?”. Graag veel, was mijn antwoord. “OK, doar komme ze allemaal”! Ik kreeg de kans een paar fraaie foto's te maken.

“Jie kunne goei bebaene” was het compliment van Adri.

Ik hoop dat Adri daarna heeft kunnen genieten van de rust, en af en toe de kans kreeg nog een stukje mee te rijden want het zal lastig voor hem zijn geweest het JD-gevoel kwijt te raken. Ik heb dat gevoel nog steeds.

Dank voor deze geweldige ervaring! Wilhelminadorp / 2005 11 04

PS

Achteraf bleek de GPS-besturing verantwoordelijk voor mijn rechte lijntjes op het Zeeuwse land ☺

4 november 2005 / Wilhelminadorp